

"Huishoudkunde" is de naam

Er is iets merkwaardigs aan de hand met de naam "huishoudkunde". Eenvoudige ekonomen krijgen een waas van grote bekwaamheid als zij zich tooien met de staatshuishoudkunde. Een staatshuishoudkundige kan de allerhoogste kolleges bereiken, zelfs het ministerschap is niet uitgesloten. De noeste bosbouwers verlenen hun vakgebied veel aanzien door aan het bos de huishoudkunde toe te voegen. Een boshuishoudkundige bezit in de ogen van velen zo veel kracht, dat zelfs de zure regen zoet kan worden.

Hoe anders is het met de volbloed huishoudkundigen. Deze huishoudkundigen hebben het moeilijk in statusland. Bij sollicitatiegesprekken komt het voor, dat bij het noemen van de naam, de personeelschef naarstig het grootvademeicum moeilijke beroepen gaat bestuderen, bij halfwetenden klinkt soms een Blokkenaans gegniffel, maar in de meeste gevallen een gebulder dat doordringt tot in Kralingen of Maastricht.

Hoe komt het toch dat een vak met een prachtige oerhollandse naam en in het bezit van een decente wetenschappelijke traditie zo wordt mishandeld door de buitenwacht? En wat moet de huishoudkunde er nu aan doen, daar sommige echte huishoudkundigen z.ch, zelfs in het openbaar, domustologen, huishoudekonomen (of nog erger gezinsekonomen), konsumentisten, oekotrophologen en, in het allerergste geval, humane ekologen noemen. Het is toch bijna ondenkbaar dat geologen zich bodemkundigen of biologen zich veldekologen noemen. Alleen in Albanië zijn er toch nog sociologen, die zich maatschappijwetenschappers noemen?

Wij hebben hier te maken met een variant op het vluchtgedrag. De huishoudkundige durft niet uit de schaduw van het vakgebied te treden en wordt daarom vereenzelvigd met een academische ko(o)k(st)er. Nu heb ik niets tegen koken, zelfs mijn beste vriendinnen doen het, maar of we hier te maken hebben met een nette academische activiteit, valt te betwijfelen. "Geef het beestje maar een andere naam, dan verandert zijn karakter", zullen de vluchtende huishoudkundigen ten onrechte hebben gedacht.

Maar er is meer aan de hand. Net mag dat vervelende huishouden worden verlaten en dan komt daar een gezelschap geleerden en leraren die vroegere ellende tot onderwerp van studie verheffen. De huishoudkunde schijnt dan de rol in de geëmancipeerde samenleving te krijgen, die de theologie heeft in de gesekulariseerde samenleving. En ook daarvoor gaan velen op de vlucht.

Is het niet mogelijk om aan de vlucht een einde te maken en snel een Inleiding tot de Algemene Huishoudkunde te schrijven? Wie weet... wellicht staat dan straks een ministerszetel klaar en gaan de deuren van de hoge kolleges open, verstomt het gegniffel en gelach en wordt de huishoudkundige eindelijk volwassen.

Het vak is dat waard.